

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

5. An liceat illi, si neminem reperire possit qui vices supplere velit, ad bimestre saltem ex licentia Episcopi curam pastorem deserere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

nec velit sacramenta ministrare, & periculum est in mora.

*a De consue-
tud. c. perue-
nit.*

R. Eo casu quemtuncque sacerdotem etiam non approbatum posse imo debere ministrare, quia (a) *necessitas caret lege, neque ulla lex est quæ tunc prohibeat.*

Quæstio quinta.

*An liceat illi si neminem reperire possit, qui vices
supplere velit, ad bimestre saltem ex licentia
Episcopi curam Pastoralem
deserere.*

Quæstionis explicatio.

*b Sess. 23. c. 1.
de reform.
c Cancil. Eli-
bert. cap. 21.
Trid. sess. 25.
de refor. c. 1.*

ET si personalis residentia pastorum sit iuris diuini, nihilominus Concilium Trident. concedit Episcopis & aliis inferiorib. curatis, vt ad duos aut ad summum tres menses abesse possint. Cum ex veterum canonum sententia *non videantur abesse qui statim reuersuri sunt.* Idcirco quærent quidam an grassante peste possit pastor saltem pro tempore à Concilio Tridentino concessa ex licentia Episcopi abesse, & à ministracione sacramentorum excusari.

Responso.

Nequaquam: quia illud tempus est quo præceptum de residentia personali maxime obligat, puta, quando omnis vel ferme omnes sacramentis, exhortationibus
& do-

& doctrinis piis & aliis ad salutem necessariis imprimis indigent, & licentia abessendi, quæ à superiore aliquo tempore concedi solet, non conceditur intuitu boni priuati personæ pastoris: sed publici sine ecclesiæ, vt expresse Concilium Tridentinũ declarat. Cum vero bonum publicum & spirituale totius gregis præsentiam pastoris pro illo tempore, iure diuino, exigat, nemo pro eò tempore dispensare poterit.

Dices, non alia obligatione tenetur, seruire populo suo pastor, quam Episcopus: Sed Episcopus non malefacit si à ciuitate vbi serpit pestis, discedat, dummodo absens corpore animo saltem prouideat quantum in se est salutem populi, poterit ergo & pastor nullo relicto vicario à populo recedere.

R. Magnam esse hac in parte differentiam inter Episcopum & pastorem. Nam (a) Episcopus est in sua diœcesi, veluti causa quædam vniuersalis, quæ per se & immediate, non operatur particulates effectus, nisi casu necessario & raro, de quo postea, ideoque regulariter non est alligatus vni parochiæ, vel oppido siue diœcesis, pastor autem est veluti causa particularis astricta immediatè ad ea, quæ ipsi ab Episcopo sunt demandata, vt est ministrare sacra-

a D. Thom.
quodl. 1. art.
14. vt. 3. ar. 7.

B 4 menta

24 DE NECES. ET MOD. MINIST.
menta fidelibus talis vel talis parochia,
quocirca illi vel illi parochia est alligatus.

Quaestio sexta.

*An Pastor possit illo tempore cura Pastoralis
renunciare?*

Quaestionis explicatio.

*¶ 19. q. 2. duo
sunt.*

*¶ 2. 2. q. 184.
art. 3. & ibid.
commenta-
tores.*

Possunt parochi iure (a) communi etiam sine licentia superiorum relicta cura pastoralis ad statum religionis transire. Sic enim Urbanus Pontifex: *Si quis in ecclesia sub Episcopo proprium retinet & seculariter viuit, si afflatus Spiritu sancto in aliquo monasterio vel regula canonica saluare se voluerit, etiam Episcopo suo contradicente, eat liber nostra auctoritate.* Imo secundum doctrinam D. (b) Thomae & aliorum possunt ad humiliorum simplicium sacerdotum statum sine Episcopi licentia descendere: Idcirco quaeritur hoc loco, si parochi non possint illo tempore ex licentia Episcopi excusari à residentia personali & ministracione sacramentorum, an saltem excusabuntur simpliciter curae pastoralis renunciando, & ad religiosorum vel etiam ad humiliorum simplicium sacerdotum statum transfundo.

Respon-